

- d) Såfremt forsikringsselskabet ikke har en repræsentant i Portugal, hvem skal der da anlægges sag mod for at opnå fuld erstatning, hvis der foreligger en forsikringspolice med ubegrænset dækning af erstatningsansvaret?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EØS-relevant tekst) (EUT 2009, L 263, s. 11).

Appel iværksat den 14. februar 2017 af TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV og Sambucus eV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-177/13, TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV og Sambucus eV mod Kommissionen

(Sag C-82/17 P)

(2017/C 129/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV og Sambucus eV (ved K. Smith, QC, og barrister J. Stevenson)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, Monsanto Europe og Monsanto Company

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommens konklusion 1) og 2) ophæves.
- Dommen ændres, og der træffes en ny afgørelse om annulation af Kommissionens afgørelser, således som påstået for Retten, subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på en komplet fornyet behandling. Beslutningen herom afhænger af, hvilke appellanbringender der tiltrædes.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes omkostninger.
- Der træffes afgørelse om enhver anden foranstaltning, der findes at være nødvendig.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne opfordrer Domstolen til at tilsidesætte eller ophæve dom af 15. december 2016 afsagt af Den Europæiske Unions Ret, Testbiotech m.fl. mod Kommissionen (T-177/13, ECLI:EU:T:2016:736) (herefter »dommen«), som forkyndt for appellanterne den 19. december 2016. I dommen frifandt Retten Kommissionen for appellanternes påstand om annulation af Europa-Kommissionens tre materielt identiske afgørelser rettet til appellanterne. Disse afgørelser bestemte nemlig, at deres klager over afgørelse 2012/347 (¹) om tilladelse til markedsføring i henhold til forordning nr. 1829/2003 (²) om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer udstedt til Monsanto Europe SA vedrørende dennes genetisk modificerede sojabønne »MON 87701 x MON 89788« (herefter »sojabønnen«) ikke var begrundede. Der henvises herefter til disse afgørelser som »Kommissionens afgørelser«.

Med forkastelsen af appellanternes anbringender vedrørende Kommissionens afgørelser begik Retten en retlig fejl, idet den:

- a) afviste visse dele af appellanternes påstande om annulation, henset til at anmodningerne om at få sagen overvejet på ny indgivet i henhold til artikel 10 i Aarhus-forordningen (³) ikke indeholdt alle de præcise detaljer eller begrundelser til støtte for sagen for Retten, og/eller at andre processuelle krav ikke var opfyldt

- b) anvendte en ukorrekt og umulig bevisbyrde for ikke-statslige organisationer (herefter »NGO'er«), der på vegne af miljøet havde anmodet om intern prøvelse eller anlagt sag i henhold til henholdsvis artikel 10 og 12 i Aarhus-forordningen
- c) ikke anerkendte, at EFSA's vejledning, der er udstedt i overensstemmelse med dennes retlige forpligtelser, indebærer en legitim forventning om, at den vil blive overholdt
- d) besluttede, at den sikkerhedsvurdering i to trin, der kræves i henhold til forordningen om genetisk modificerede fødevarer (og EFSA's vejledning), ikke nødvendigvis skulle opfyldes. I stedet for kunne alene det første trin, sammenligningen af den genmodificerede afgrøde med dens komparatorer, være tilstrækkeligt (og var det i dette tilfælde) til at opfylde forpligtelserne i henhold til forordning nr. 1829/2003
- e) støttede sig på forordning (EF) nr. 396/2005 ⁽⁴⁾, da den afslog visse dele af appellanternes klage over den manglende passende undersøgelse af sojabønnens potentielle toksicitet og over manglende overvågning af sojabønnens virkninger efter udstedelsen af tilladelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28.6.2012 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87701 x MON 89788-sojabønne (MON-87701-2 x MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT 2012, L 171, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22.9.2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT 2003, L 268, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23.2.2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT 2005, L 70, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)
London (Forenede Kongerige) den 20. februar 2017 — Secretary of State for the Home Department
mod Rozanne Banger**

(Sag C-89/17)

(2017/C 129/09)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for the Home Department

Sagsøgt: Rozanne Banger

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal principperne i Domstolens dom af 7. juli 1992, *The Queen mod Immigration Appeal Tribunal og Surinder Singh*, ex parte: Secretary of State for the Home Department (C-370/90, EU:C:1992:296), fortolkes således, at en medlemsstat skal udstede eller alternativt lette meddelelsen af en opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, der er ugift partner til en unionsborger, der har udøvet sin traktatfæstede ret til fri bevægelighed til at arbejde i en anden medlemsstat, og som vender tilbage med denne partner til den medlemsstat, hvor personen er statsborger?